

3.3 Overdragelsen af aktiviteter og knowhow kan kun foregå korrekt, hvis retsrammen er klart fastsat og retssikkerheden garanteret.

3.4 Sigtet med forordningsforslaget er netop at opbygge denne retsramme og garantere retssikkerheden i de væsentlige spørgsmål, som er:

- Overtagelse af fællesforetagendets aktiviteter i udviklingsfasen, hvor den europæiske tilsynsmyndighed ikke har beføjelser i dag;
- Muligheden for at den europæiske tilsynsmyndighed iværksætter forskningsaktiviteter;

— En retlig løsning på spørgsmålet om ejendomsretten til systemet og til de materielle og immaterielle goder; ejendomsretten skal overgå til den europæiske tilsynsmyndighed.

3.5 Forordningsforslaget opfylder ovenstående krav og der kan kun udtrykkes tilfredshed med, at Rådet klart viser vilje til at undgå enhver overlapning af organer, som både ville være formålsløse og dyr.

3.6 Et supplerende retlig emne, som ikke har direkte tilknytning til den nævnte forordning, men som Rådet bør tage op, er opsendelseslandenes internationale ansvar for Galileo-konstellationens satellitter.

Bruxelles, den 26. oktober 2006

Dimitrios DIMITRIADIS

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om roaming på offentlige mobiltelefoner i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester«

KOM(2006) 382 endelig — 2006/0133 (COD)

(2006/C 324/19)

Rådet besluttede den 4. september 2006 under henvisning til EF-traktatens artikel 95 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

EØSU's præsidium henviste den 12. september 2006 det forberedende arbejde til Den Faglige Sektion for Transport, Energi, Infrastruktur og Informationssamfundet.

På grund af sagens hastende karakter besluttede Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg på sin 430. plenarforsamling, mødet den 26. oktober 2006, at udpege **Bernardo Hernández Bataller** til hovedordfører, hvorefter det vedtog følgende udtalelse med 131 stemmer for, 7 imod og 12 hverken for eller imod:

1. Konklusioner og henstillinger

1.1 EØSU er enig med Kommissionen, som i lyset af de høje priser, mobilkunder påfører sig ved at anvende en international roamingtjeneste i deres mobiltelefoner, har fremlagt et forslag til forordning med henblik på at indføre et harmoniseret retsgrundlag med sigte på at indføre foranstaltninger, som fremmer virkeliggørelsen af det indre marked for elektronisk kommunikation og samtidig sætter borgerne i centrum for EU's politik.

1.2 Forslaget er nødvendigt og proportionalt og øger beskyttelsesniveauet for forbrugeren ved konkret at øge deres ret til at få adgang til oplysninger gennem dets gennemsigtighedsforan-

staltninger og beskytter deres økonomiske interesser ved at indføre en mekanisme med beskyttede maksimumstakstgrænser på jordbaserede mobiltelefonoperatører i Fællesskabet for levering af roamingtjenester for taletelefoniopkald mellem medlemsstaterne på såvel detail- som engrosniveau.

1.3 EØSU foretrækker, at Kommissionen i revisionen af forordningens funktionsmåde baserer sine senere forslag på principperne om, at »det er den part, der foretager kaldet, der betaler« (»*Calling Party Pays*«), og at den takst, som kunden skal betale for roaming, er den samme, som den, der anvendes af kundens hjemmeoperatør (»*princippet om indlandstakst*«).

2. Indledning

2.1 De europæiske borgere bevæger sig mere og mere ud over de nationale grænser, især inden for EU, og det har skabt et voksende behov for at sikre telefonisk kommunikation via de mere og mere udbredte mobiltelefoner. »Roaming« er i den sammenhæng, det at en bruger kan foretage og modtage opkald, når han eller hun begiver sig til udlandet, takket være aftaler mellem de enkelte landes operatører.

2.1.1 Der er således tale om tjenester, som leveres af en national mobiloperatør (et besøgt net) for en mobiloperatør i et andet land (et hjemmenet). Markedet omfatter generelt følgende tjenester:

- adgangstjeneste fra en mobiltelefon leveret til mobiloperatører i en anden medlemsstat eller et tredjeland;
- opkaldstjeneste fra en mobiltelefon leveret til mobiloperatører i en anden medlemsstat eller et tredjeland;
- dataudvekslingstjeneste fra en mobiltelefon leveret af mobiloperatører i en medlemsstat eller et tredjeland;
- overførelsestjeneste af såvel telefonopkald som data til brugere af mobiltelefonnet, fastnet, nationale og internationale, leveret af en mobiloperatør i en medlemsstat eller et tredjeland.

2.1.2 Det anslås, at næsten 150 millioner europæiske borgere allerede bruger disse tjenester i forbindelse med turistaktiviteter og især (omkring tre fjerdedele af det samlede tal) i forbindelse med deres arbejde.

2.2 Roaming indebærer helt klart økonomiske og sociale fordele for borgerne, men der rejses til stadighed kritik fra mobiltelefonbrugere, forbrugerorganisationer, tilsynsmyndigheder og politisk hold af taksterne, som er meget højere end for nationale opkald. Kritikken går på, at der mangler gennemsigthed i roamingtaksterne for slutbrugere. Det er ikke berettiget, når man ser på de underliggende omkostninger, der er forbundet med at levere tjenesten, og der er store forskelle mellem lande og operatører: groft sagt svinger taksten fra 0,20 EUR, som en finsk kunde, der ringer til sit hjemland fra Sverige, skal betale, og 13,05 EUR, som en malteser, som befinder sig i Litauen, skal betale. Forskellige sektorundersøgelser viser, at telefonselskaberne årligt tjener omkring 8,5 mia. EUR i hele EU for denne tjeneste, og det repræsenterer mellem 3 % og 7 % af deres omsætning og tallet er stadigt stigende.

2.3 Kommissionens bekymring vedrørende de høje roamingtakster for mobiltelefonkunder under rejse i Europa er siden slutningen af det forgangne tiår kommet til udtryk gennem forskellige initiativer:

— I midten af 1999 besluttede Kommissionen at gennemføre en sektorundersøgelse vedrørende nationale og internationale roamingtjenester og indledte procedurer med påstand om overtrædelser for visse mobiloperatører i Det Forenede Kongerige og Tyskland.

— Efter i 2002 at have fastlagt den fælles rammebestemmelse for elektronisk kommunikation ⁽¹⁾, medtog Kommissionens henstilling af 11. februar 2003 ⁽²⁾ om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor det nationale engrosmarked for international roaming på offentlige mobiltelefonnet blandt tjenester, som er genstand for forhåndsregulering.

— I maj 2005 tilkendegav De Europæiske Tilsynsmyndighedsgruppe ⁽³⁾, at detailtaksterne er meget høje, uden at der er klar begrundelse herfor; at dette tilsyneladende er resultatet af en kombination af høje engrostakster, der opkræves af den udenlandske værtsnetoperatør, og også i mange tilfælde af en høj detailavance, der opkræves af kundens egen netoperatør; at nedsættelser af engrostaksterne ofte ikke videregives til detailkunden, og at forbrugerne ofte mangler klar information om roamingtaksterne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33). Samme dato vedtoges ligeledes direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7), direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21) og direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51). Hertil skal føjes direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

⁽²⁾ Kommissionens henstilling af 11. februar 2003 om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor, som er underlagt forhåndsregulering i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (meddelt under nummer K(2003) 497) (EFT L 114 af 8.5.2003, s. 45). Her udpeges 18 markeder, der anerkendes værende afgrænset i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

⁽³⁾ Jf. Kommissionens afgørelse 2002/627/EF af 29. juli 2002 om nedsættelse af de europæiske tilsynsmyndighedsgruppe vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 200 af 30.7.2002, s. 38), ændret ved Kommissionens afgørelse 2004/641/EF af 14. september 2004 (EFT L 293 af 16.9.2004, s. 30).

- I oktober 2005 henlede Kommissionen opmærksomheden på problemet med de høje internationale roamingtakster og den manglende gennemsigtighed i taksterne gennem offentliggørelse af et forbrugeroplysningswebsted, som ikke kun bekræftede det forhold, at taksterne i mange tilfælde tydeligvis er for høje, men også viste en variation i taksterne i Fællesskabet for opkald med de samme karakteristika, som ikke kunne begrundes.
- Europa-Parlamentet hilste i en beslutning af 1. december 2005 om elektronisk kommunikation i EU, regulering og markeder, 2004 (*), Kommissionens initiativ om gennemsigtighed inden for international roaming velkommen og opfordrede Kommissionen til at tage nye initiativer for at reducere de høje omkostninger i forbindelse med grænseoverskridende mobiltelefontrafik.
- I december 2005 gav De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe over for Europa-Kommissionen udtryk for sin bekymring for, at de foranstaltninger, de nationale tilsynsmyndigheder havde truffet, ikke ville løse problemet med de høje takster, og pegede på, at roaming fremkalder en ekstraordinær situation, hvor et indlysende tilfælde af skade for forbrugerne ikke ville kunne løses ved anvendelse af ovennævnte rammebestemmelser.
- I marts 2006 noterede Det Europæiske Råd i sine konklusioner, at det er af stor betydning for konkurrenceevnen at nedbringe roamingtaksterne i sammenhæng med behovet for en målrettet, effektiv og integreret informations- og kommunikationsteknologipolitik både på europæisk og nationalt plan for at nå Lissabonstrategiens (†) fornyede mål om økonomisk vækst og produktivitet.

2.4 På trods af de kritiske røsters klare problembeskrivelse, EU-institutionernes initiativer, nogle medlemsstaters gennemførte foranstaltninger og visse aktørers nedsættelse af taksterne har det hidtil ikke været muligt at træffe effektive og hurtigtvirkende foranstaltninger for at sikre en betydelig og harmoniseret nedsættelse af mobilroamingtaksterne i EU.

2.5 Efter at have gennemgået forskellige reguleringsmetoder og deres konsekvenser fremlagde Kommissionen endelig den 12. juli 2006 et forslag til forordning om roaming på offentlige mobiltelefonnet i EU, som søger at begrænse de takster, som operatørerne kan pålægge hinanden for at afvikle opkald via mobiltelefoner, såvel som den takst, kunden opkræves for at foretage og modtage disse opkald i udlandet, men dog inden for EU. Forordningen ændrer de nugældende rammebestemmelser for elektronisk kommunikation, som blev fastlagt i direktiv 2002/21/EF.

(*) Europa-Parlamentets beslutning 2005/2052 (INI).

(†) Meddelelse til Det Europæiske Råds forårsmøde — Vækst og beskæftigelse: en fælles opgave — Et nyt afsæt for Lissabonstrategien (KOM (2005) 24 af 2.2.2005) og formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 22.-23. marts 2005.

3. Kommissionens forslag

3.1 Kommissionens formål med dette forslag til forordning er at tilvejebringe et harmoniseret, objektivt, sammenhængende og proportionalt retsgrundlag, som kan fremme virkeliggørelsen af det indre marked for elektronisk kommunikation, som er tilpasset den fornyede Lissabonstrategi for fremme af vækst og beskæftigelse gennem øget konkurrenceevne, og som kan følge op på Kommissionens tilhørende i-2010-initiativ.

3.2 Dette retsgrundlag vil gøre det muligt at fastsætte maksimale minuttakster på jordbaserede mobiltelefonoperatører i EU for levering af taletelefoniopkald mellem medlemsstaterne, og det gælder både for takster, der opkræves mellem netoperatører på engrosniveau, og for takster, der opkræves af hjemmeudbyderen på detailniveau. Maksimumtaksterne bør tage højde for de forskellige elementer, der indgår i et internationalt roamingopkald (herunder generalomkostninger, signalering, opkaldsop-rindelse, transittjenester og terminering) og forskellene i de underliggende omkostninger, der er forbundet med at levere internationale roamingtjenester.

3.3 I overensstemmelse med den såkaldte europæiske hjemmemarkedsmetode søger man at sikre et højt beskyttelsesniveau for brugerne af offentlige mobiltelefonnet under rejse i Fællesskabet, samtidig med at operatørerne tillades at konkurrere ved at differentiere deres udbud og tilpasse deres takststruktur til markedsf forholdene og forbrugernes præferencer.

3.4 Hvad angår taksterne, fastsættes takstgrænserne på følgende måde:

- Engrostaksterne for opkald til en destination i et besøgt land må ikke overstige det dobbelte af den gennemsnitlige mobiltermineringstakst i Fællesskabet for mobiltelefonoperatører, der er udpeget som havende en stærk markedsposition. Den gennemsnitlige mobiltermineringstakst skønnes at være et pålideligt benchmark, idet disse termineringstakster i forvejen er underlagt tilsyn i overensstemmelse med rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation fra 2002 og derfor bør fastsættes efter princippet om omkostningsbaserede takster.

- Når der er tale om opkald fra et besøgt land til hjemlandet eller et tredjeland i Fællesskabet, må taksten ikke overstige det tredobbelte af førnævnte gennemsnitlige mobiltermineringstakst.

- På detailniveau fastsættes takstgrænsen for samme kategorier af roamingopkald til 130 % af den gældende engrostakstgrænse, eksklusive moms, men omfattende alle faste elementer i tilknytning til leveringen af regulerede roamingopkald, som f.eks. opkaldsafgifter eller afgifter for tilvalgte tjenester. De anførte takstgrænser for detailtaksterne for foretagelse af regulerede roamingopkald vil få retsvirkning seks måneder efter den foreslåede foranstaltnings ikrafttræden for at give markedsaktørerne mulighed for at foretage de fornødne tilpasninger.

— Forslaget fastsætter også en takstgrænse på 130 % af den gennemsnitlige mobiltermineringstakst for de takster, der skal betales af roamingkunder for modtagelse af opkald i udlandet i Fællesskabet, eksklusive moms, men omfattende alle faste elementer i tilknytning til leveringen af regulerede roamingopkald som f.eks. opkaldsafgifter eller afgifter for tilvalgtjenester.

3.5 Forordningsforslaget tager også fat på behovet for gennemsigtighed i taksterne ved at indføre en forpligtelse for mobiltelefonudbydere til efter anmodning at give personaliserede oplysninger om detailroamingtaksterne til deres roamingkunder. Disse oplysninger vil være gratis, og hver kunde kan enten vælge at modtage oplysningerne via sms eller mundtligt via deres mobiltelefon. Derudover skal mobiltelefonudbydere give oplysning om roamingtaksterne ved tegning af abonnement, holde dem løbende underrettet herom og meddele større ændringer af roamingtaksterne.

3.6 Takstkravene i forordningsforslaget bør finde anvendelse, uanset om roamingkunderne har en kontrakt om forudgående eller efterfølgende afregning med deres hjemmeudbydere, således at det sikres, at alle brugere af mobiltelefoni falder ind under dens bestemmelser.

3.7 Forslaget tildeler de nationale tilsynsmyndigheder beføjelse til og ansvaret for at sikre overholdelse, hvilket svarer til deres nuværende rolle under Fællesskabets rammebestemmelser for elektronisk kommunikation. Udover at oplyse om den gennemsnitlige mobiltermineringstakst, som vil blive offentliggjort af Kommissionen med regelmæssige mellemrum, pålægges det også de nationale tilsynsmyndigheder at overvåge udviklingen i detail- og engrostatksterne for levering af tale- og datakommunikationstjenester, inklusive sms («Short Message Service»)- og mms («Multimedia Message Service»)-tjenester, til mobilkunder, der roamer i Fællesskabet, navnlig i de mest perifere regioner, for at vurdere gennemførligheden og operatørernes omkostningsdækning og i tilfælde af manglende overholdelse af forordningen anvende sanktioner.

3.8 De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette forslag til forordning vedtages efter Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁶⁾. Tidsperioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder. Kommissionen bistås af Kommunikationsudvalget, som er nedsat i henhold til artikel 22 i direktiv 2002/21/EF.

3.9 Forslaget indeholder bestemmelser om en fornyet vurdering af forordningen efter to år. Dette betyder, at hvis markedsudviklingen på det tidspunkt viser, at der ikke længere er behov for forordningen, vil Kommissionen i overensstemmelse med principperne om bedre regulering overveje at foreslå, at den ophæves.

4. Generelle bemærkninger

4.1 EØSU anerkender Kommissionens indsats for at fastlægge et retsgrundlag, der gør det muligt at gennemføre effektiv handling med henblik på at få nedsat taksterne for roamingtjenester for taletelefoniopkald i Europa. Det er værd at bemærke, at Kommissionen forudser en nedbringelse af roamingtaksterne på op til 70 %, hvilket vil betyde en besparelse for forbrugerne på omkring 5 mia. EUR.

4.1.1 EØSU mener, at den foreslåede foranstaltning indebærer et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne: på den ene side beskytter den deres økonomiske interesser ved at nedbringe roamingtaksterne og på den anden side øger den prisgennemsigtigheden ved at forbedre brugernes adgang til oplysninger. Udvalget er enig i de kriterier, som har fået Kommissionen til at fremlægge dette forslag, som udvalget derfor støtter.

4.2 Udvalget er også klar over, at det er vanskeligt at nå til enighed om disse foranstaltninger vedrørende nedbringelse af roamingtaksterne, eftersom visse tilsynsmyndigheder og operatører har betænkeligheder. Generelt er kritikken gået på: at Kommissionens forslag går for langt i sine reguleringsforanstaltninger; at de berørte aktører ikke i tilstrækkeligt omfang er blevet hørt; at forslaget træder i kraft umiddelbart og med for kort frist, uden at operatørerne har haft mulighed for at tilpasse sig; at operatørerne bør have mulighed for selvregulering; at man skulle have reguleret detailtaksterne, men ikke engrostatksterne; at forslaget især kan være til skade for operatører i lande med et stort antal besøgende, eller kan have den uønskede effekt at få taksterne for andre telekommunikationstjenester til at stige og bringe fremtidige investeringsbehov for udvikling af elektronisk kommunikation (3G, bredbånd, osv.) i fare.

4.3 På den anden side skal det understreges, at teleselskabernes indtjening er så høj, at deres økonomiske levedygtighed er sikret selv ved en nedbringelse af roamingtaksterne, hvilket anerkendes i operatørernes egne sektorundersøgelser.

4.3.1 Valget af en forordning er berettiget, og selvom man må anerkende den indsats, som visse operatører har gjort for at nedbringe roamingtaksterne, viser erfaringen, at sådanne initiativer ikke kan sikre hverken det passende tempo eller den passende harmonisering, som skal til for at løse problemet.

4.3.2 EØSU mener, at en forordning er nødvendig, da den kan anvendes direkte af medlemsstaterne. En forordning er derfor at foretrække frem for simpel selvregulering af markedet eller foranstaltninger, som medlemsstaterne selv kan gennemføre. Da roaming er af transnational karakter, har man at gøre med et grænseoverskridende problem, som de nationale tilsynsmyndigheder ikke kan sætte ind over for.

⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

4.4 Endvidere peger muligheden for, at der i fremtiden skabes virtuelle operatører, på faren for, at der træffes forskellige beslutninger for forskellige dele af EU, som kan skade den overordnede udvikling af elektronisk kommunikation i hele EU.

4.5 Udover alt dette beklager EØSU, at Kommissionens foreslåede foranstaltninger til at sætte en stopper for operatørernes uberettiget høje takster for denne tjeneste langt fra lever op til brugernes forventninger og heller ikke til de foranstaltninger, som Kommissionen selv oprindeligt lagde op til at gennemføre.

4.6 Udvalget mener, at målet bør være at få fjernet alle forskelle i roamingrelaterede takster mellem medlemsstaterne, uden at det går ud over konkurrencen mellem de forskellige operatørers tilbud. Det vil i praksis sige, at kunderne betaler samme pris som i deres hjemland, uanset hvor de befinder sig («den europæiske hjemmemarkedsmetode»). Med dette forordningsforslag vil det ikke være muligt at nå målet om lighed mellem nationale takster og roamingtakster, uanset at taksterne nedbringes.

4.7 Hvad angår roamingkundernes betaling for modtagelse af opkald, fastsætter forordningen maksimumtakster, men sætter ikke en stopper for denne praksis, hvilket længe har været ønsket af brugeroperatører og kunder og Kommissionen oprindeligt havde lagt op til. Udvalget mener, at man i fremtiden bør arbejde henimod at få indført princippet om, at det er den part, som foretager opkaldet, der betaler, hvilket er mere rimeligt.

4.8 EØSU beklager, at Kommissionen ikke har foretaget en vurdering af, hvilke sociale indvirkninger på beskæftigelsen, forslagets vedtagelse vil få, og håber, at dets gennemførelse ikke vil underminere hverken beskæftigelsen eller arbejdsvilkårene i sektoren, og at de forventninger, som den europæiske sociale dagsorden ⁽⁷⁾ har skabt, kan bevares.

Bruxelles, den 26. oktober 2006

4.8.1 Fristen på seks måneder for ikrafttrædelse af de maksimale detailtakstgrænser, dvs. den takst, som slutbrugerne skal betale, er efter udvalgets mening for lang, da operatørerne nemt kan tilpasse sig den nye situation, og bør derfor fjernes.

4.8.2 Det ville være mere rimeligt at lade forordningsforslaget give mulighed for, at der i denne seks måneders periode indføres overgangsforanstaltninger for at korrigere de skævheder, som forordningens ikrafttræden kan påføre nogle operatører — især i de nye medlemsstater — forudsat at en sådan overgangsordning ikke forskelsbehandler kunderne i disse lande.

4.9 Udvalget håber, at forordningens gennemførelse ikke fører til en justering af mobiltakster, hvor nogle operatører under visse omstændigheder forsøger at få dækket deres udgifter ved at øge indtjeningen fra andre tjenester. Det må derfor sikres, at mekanismerne til fastsættelse af engros- og detailtakster dækker alle de udgifter, der er forbundet med tjenesten.

4.9.1 Markedet for elektronisk kommunikation er meget dynamisk, og udvalget er derfor enig i Kommissionens intention om at tage forordningens funktionsmåde op til revision senest to år efter ikrafttrædelsesdatoen. I den planlagte rapport må Kommissionen vurdere, om der fortsat er behov for regulering eller om den kan ophæves i lyset af markedsudviklingen og konkurrencesituationen.

4.9.2 Når forordningens funktionsmåde tages op til revision, må dens indvirkning på beskæftigelse og arbejdsvilkår og på operatørernes investeringer evalueres med henblik på at drage passende konsekvenser.

4.10 Udvalget mener endvidere, at man bør udnytte forordningens vedtagelse til at løse andre roamingrelaterede problemer udover de uberettiget høje takster for tjenesten, som f.eks. den lige så uberettigede praksis med aktivering af roamingtjenester i EU-medlemsstaternes grænseområder.

Dimitris DIMITRIADIS

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽⁷⁾ KOM(2005) 33 endelig. Kommissionens meddelelse om Den Social- og Arbejdsmarkedspolitiske Dagsorden.